Otto Schneid
Papers

Morning and Evening
(Boker va-erev)

6162

62

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

קור וחרב

כשאין יודעים של שחור הדבר והשאלות הולך רבות של מאין ומה אין נשאלות והשיחה סובבת ענינים גלוים וגלוי אישיים, שבכל זאת אינם חסרים מעגל וגוון, אין כלה כדי להפחית מה אלא להוסיף עליהם, כי היסוס, ניחוש, אי-בטחה והפרשנות רוקמים בדין מסתוריות מרתקת. ולא כשהצד הגלוי רגילה לא שעת הבקר לפני הצפיפות ברחובות, כשהאויר צח והרעש עדין אינו גוזל את ציוץ הצפורים שבגנים, די כדי לעורר שאלה אחת של מטרת ההשכמה ואם היא הרגל או מצב מיוחד. ואולי הסקרנות הדדית, ואולי אפילו הצורך להגיד הרבה ולספר דברים מוחלטים שלא כשהשתיקה מוסיפה זקות ועל חוד זה.

אע"פ"כ יש שיחה, א"כ רק שמנקודה היא נשמעת. זה מישוש וניסוי, הרפה ונסיגה, והשיחה בזאת אינה נעצרת ע"י חנוך ורגשות, אלא מגמת אותה השיחה היא מתפרעת ומוסיפה ספונטנית. "למה אתה בוחן כך?" "אם אני צריך להשבית לך את אכזבותיך?" "אשה מודרנית אינה מפחדת מאכזבות, פולטת, כדי לא להיפגע" "מאוד נעשינו אנחנו המין החלש?" "יתכן שבכלל יש עוד מקום לאמון, מקום צר, מחבוא, מחסה?" "שאם אני מכיר לך משהו? איני מבין לשמש מחליף" "אל תחשוב שאצא לראות עוד יותר. היצאה שלך" "טוב ויפה, אבל בתחבולות רגלי הימנית כואב לי משהו, היה טוב לו הזמין לי להחליף את הנעלים" לתמהוני שאלתי את הדברים אלה ותחשש, שגם היא שמעה אותם, אך לא הגיבה. "אני חושבת שאינם מגיעים אמבולאנס כמו על הפרחחים, מאחורי הבצלות [illegible] הגשמה מסתיר תכסיס שלוש?" והוסיפה: "לא אינני דומה לך, אבל הבינה מיד שאמרה זאת בקול, אחרת לא היה משיב "לא ידעתי שאת יודעת מה דומה לי." כלה באחד מסלולי אחד השיחות [illegible] מן המין. "אל תפריע לעצמך ומצא הזדמנות להחליף נעליך!" "את כל כך נחמדה!" אנחנו פה כמעט ליד בית הורי. בית הקפה יקין הלא כבר פתוח, ושם את [illegible], אלא אותך שמה ונשבה משהו ואין הלה לא ביטאה בקול. לכן הוא נראה סופר שמה ספק נזוק כשהיא הביעה אמון אלא בעיקר של בית הקפה ורצונה לסור אתו אל בית הוריו. (פתח ולא שמה לראות שגם ההורים יצאו.)

בעלומם של המדרגות הפך לבו יותר מאשר איפעם ברגעים כאלה (לא חלל, אלא צורך את הנעלים [illegible] ורפה אל החדר הלאוה לבית אחרות, אבל משום מה לא מלא כלום. היא הבינה היטב, שזאת היתה מבוכה ולחצה משהו באזנו, מלא לא גוררה שהיה משהו בין הרגעה ובין עידוד. מגופה הראתה לה שהמשש אחר כך וכי הצלחה שלמה של המקווה. לנגבה. אך הוא לא יכול שלא להתרשם עוד יותר מסגולות האמונה והוסיף להסתכל עלי לשים לבו לבך, שמאמצר נשמת עיניה של הדלקה!" שמלבים שאלה חושבים בני אדם של פירוש באהירות רגליו ומבחינים תיכף כשבא משהו מאמרים ואין לשעות.

הבשיח נולד בבית חרושת ולא ידע טעם אהבה. בכל זאת הפך בן רגע לאחו והצמיח מינים שונים, כשירדו מן המדרגות הבליג את האור, כי הערב קרב. היא הסבימה ללכת אתו אל חנות נעלים. הוא שאל את המוכר של נעלים

V ואם אין לנו דרך אחרת להגיע להתמזגות נגד השלה, אנחנו [illegible]

Otto Schneid
Papers

Boker va-erev (Morning and even)

בקר וורד

כשאין יודעים על בחורה דבר והשאלות הרגילות על מאין ומה אינן נשאלות והשיחה סובבת ענינים כלליים וגלויי אישיים, שכל בנאדם אינם חסרים מאלו ובחן, אין בזה כדי להפחית קסמיה אלא להוסיף עליהם, כי ביסוס, ניחוש, אי-בטחה והרפתקנות רומנטית כעין מסתוריות מרומזת. עם השנה הגלוי הרגילה של שעת הבקר לפני הצפיפות ברחובות, כשעוד האויר צח והרעש עדיין אינו גולש את ציוץ הציפורים שבגנים, די כדי לעורר שאלה אמת על מטרת ההשכמה ואם היא הרגל או מצב מיוחד. ואולי הסקרנות הדדית, ואולי אפילו הצורך להגיד הרבה ולספר דברים מותנים סוד כשהשתיקה מוספת זקות ועל אחד זה.

אע"פ"כ יש שיחה, א"כ רק שמוכלת היא נשמעת. זה משחק ונסיון, הרפתקה ונסיגה, והשיחה הלאה אינה נעצרת ע"י חנוך ודרבון, אלא מחמת אותה התקוה היא מהפרעת ומוספת סקירה. "למה את מחכה כבר?" "אם אני צריך להשכיח לך את אכזבותיך?" "אשה מודרנית אינה מפחדת מאכזבות, פולשת, כדי לא להפסיד" "מתי נעשינו אנחנו המין החלש?" "מה עכשיו יש עוד מקום לאמון, מקום צר, מחבוא..." "משה אני מכניר לך מישהו? אינני מעונין לשמש תחליף" "אל תחשוב שאצא לנראות עוד יותר. היצאה שלי." "טוב ויפה, אבל בתחתית רגלי הימנית כואב לי משהו, היה טוב לו הזמן לי להחליף את הנעלים." לתמהונו שאלה את הדברים אלה ותמשך, שגם היא שמה אותם, אך לא הגיבה. "אני מניח שאינך מגיע אמגלאות כמו כל הפרחחים. מאחורי כל [illegible] מסתיר תכסיס שלו?" והוסיפה: "זה אינני דומה לך, אבל הבינה מיד שאמרה דבר גדול, אחרת לא היה משיב "לא ציפיתי שאת יודעת מה דומה לי." בלה באתחנו מסלולי [illegible] השיתוף [illegible] מן האמון. "אל תפריע לשמוע ומצא הזדמנות להחליף נעלים?" "את כל כך נחמדה: אנחנו פה כמעט ליד בית הורי. בית ההורים קטן הוא כבר קטנות, ואם את [illegible], אלה אותך שמה ונישה משהו ואין הזה לא ביטאה בקול. לכן הוא נראה ספק שמח ספק נבוך כשהיא הביעה אמון אלא כוונה של בית ההורים ורצונה לסור אתו אל בית הורייו. (פתח ולא שמח לראות ששני ההורים יצאו.)

בשלומם של המזרקות [illegible] לנו יותר מאשר אופיעם ברגעים כאלה. לא חלה, אלא צריך את הנעלים [illegible] וקפץ אל החדר הסמוך להביא אחרות, אבל משום מה לא מצא כלום. היא הבינה היטב, שבאת היתה מבוכתו ולחשה משהו באזנו, מלה לא ברורה שהיתה משהו בין הרגשה ובין עידוד. תגובתו הראתה לה שהאולם אחר כך וכי הצלחה שלה של באמת הוא חיוך אותה ברגש סוער וראה קרעת, שגם היא הסתירה מנעליה, אולי כדי לשמור על אותה הפרופורציה בין גובה לנגיה. אך הוא לא יכול שלא להרגיש עוד יותר מסוימות באמונה והוסיף להסתיר לי לשים לבו לבך, שהמצב נפתח בגלות יותר, עד שנשכבה בשולי המטה בכל תמימותה. אלא שלגמרתה קמה ואמרה לאט ובדוק, אך גם בעליצות: "מהן של ההרפתקה!" כשלבים שאלה חושים בני אדם של פירוד במהירות רגל ומנחמים תיכף כשבא משהו [illegible] מאמצים ואין לשנות.

השיחה נולדה בבית החדש ולא ידע טעם מה. בכל זאת הפסק בין רגע לאחר והבאות מיני ג׳שמים, כשירדו מן המדרגות הדליק את האור, כי היה כבר קר. היא הסבימה ללכת אתו אל חנות נעלים. הוא שאל את המוכר של נעלים

V ואם אין לנו דרך אחרת להגיע לנגד הכפלה, אנחנו [illegible]"

שאינן עשויות מעור. זה טבע, אין נעלים בלי עור ובמקום הגשם הצריך על נעלין היצאות היו הביטה אלון בעינים
~~[illegible]~~ יותר גדולות שפירושן אלה. אמר קהל נמוך: "אין לצחוק." הלה היה גורם רצינו עד מאד, אם לא יאמר מלה. כי דרכי הבה
הבינו עיניהם, שלא הכירו זה את זה, ועשה היה לעזור על כך עכשיו√לו היתה הזדמנות מעולה של ~~[illegible]~~ המלך, היה עוד מעט
פותח, אבל שעיניה חדשה השגרה, ובנראה חיפשו עיניהם משהו אל לפגימת שיחה מחדש. הדבר היחידי שעלה על דעת
עינן זו עוד רעב ולמה שירגיש התעוררות. הוא נזכר באמצעות זה רגילים להבין אמות גם לצחונים. היא ~~[illegible]~~ מצאו לה מה שגרלה
והוא יאכל ארוחה כשרה. כשהגיעו, הצריכה נחוק לו של ידיה [illegible]. כשחיכה לשובה זמן רב, הרגיש ללכת והרגיש לאכול גלגלים
והלך.

√הערה: שלא ידעו אפילו את שם האדם הגדול, היתה עד עתה חלק מהווה קדה, אבל מעתה היה זה כדי להעיר או אפילו להשפיל.